

KUNST MED KAMERA: Mikkel McAlinden (t.v.) og Heidi Goksøyr viser noe av spennvidden i dagens kamera-skapte kunst. Goksøyrs fotoserie sees øverst.

Møte med 13 utvalgte

I Kunstnerforbundet viser 13 utvalgte unge kvinner og menn spennvidden i dagens norske kunst.

ERLE MOESTUE BUGGE
ROLF M. AAGAARD(foto)

«Juniutstillingen» i Kunstnerforbundet er ofte publikums første møte med former og uttrykk som vil telle i årene fremover. Hvem som blir invitert til å være med på den årlige, prestisjefylte utstillingen er det Kunstnerforbundets styre som bestemmer. Utstillerne rekrutteres på grunnlag av observasjoner på blant annet Høstutstillingen og Stipendieutstillingen.

Frans Widerberg og Odd Nerdrum er blant dem som «debuterte» på Juniutstillingen i 1960-årene.

Skulpturen er sammensatt av diverse gjenstander i rustfritt stål. En bøtte, et bekk, en gåstol og diverse annen sykehusmateriell skinner og blinker i Rolf Starups konstruksjon. Han er fortrolig med utstyret ettersom han har bakgrunn i helsevesenet som fysioterapeut.

Utsmykning

– Til det nye Rikshospitalet har jeg fått i oppdrag å lage en utsmykning. Når sykehuset åpner høsten 1998 vil du finne en skulptur beslektet med den du ser her, sier Starup. Han

mener at det ofte lite permanente ved moderne kunst er en følge av tidens hastige stemning og puls.

Viljen til å forlenge livet til det godt brukte er noe flere av kunstnere har felles. Det gjelder for eksempel David Svensson, 24 år og utstillingens yngste, som bygger opp egne malerier ved hjelp av blant annet kunstnervennens palle. Vi må ikke tro at de tilsynelatende spontane malerflekkene som dekker de små lerretene er kommet på plass ved en tilfeldighet. Alt han gjør er nøye gjennomtenkt og i tråd med den yngre gardes «idébaserte holdning til kunsten».

Med kamera lager Mikkel McAlinden sin egen

versjon av kjente malerier signert Edouard Manet. Tilsynelatende er «Picnic i det grønne» en realistiske skildring av mennesker i et upersonlig møblert rom. Men symbolene myldrer, små skulpturer og andre meningsbærende gjenstander på hyller og bord er med på å fortelle en historie. Med kamera tar kunstneren virkemidler i bruk som ble benyttet av store flamske mestere på 1600-tallet.

– Jeg har valgt foto som uttryksform fordi teknikken gir en realistisk fremstilling av tilværelsen. I det stillestående er det trygghet, noe jeg søker som kontrast til alt det som flimrer forbi, sier McAlinden.

Også Heidi Goksøyr er

fotograf, men hennes bilder er forenklet til det ytterste. En pikeskikkelse mellom lys og skygge, spillet mellom det myke og det kantete skaper en stemningsfull lek for øyet.

Hildegunn Anda, 34 år fra Bergen, har akkurat fullført Kunsthøyskolen hjembyen og viser en stor «vev» i peddig.

– Jeg husker materialet fra litt kjedelige kurver i barndommen, men så at fibrene også hadde en spenst som burde utnyttes, sier hun. Peddig-veven er som et stort relieff med mange små utspring i flaten; virkningen myk og fast på samme tid. En stakk som hun snor fibre omkring er eneste hjelpemiddel i arbeidet.